

Передплата

на «РУСЛАНА» виносить:

в Австрії:

на цілий рік 20 кор
на шість місяців 10 кор
на чверть року 5 кор
на місяць 1-70 кор

За границею:

на цілий рік . . . 16 рублів
або 36 франків
на шість місяців . . . 8 рублів
або 18 франків
Подписное число по 10 сот.

РУСЛАН

«Виреш ми очи і душу ми виреш: а не возьмеш мислості і віри не возьмеш, бо руске ми серце і віра руска.» — З Русланових псалмів М. Шашкевича.

Виходить у Львові що днів крім неділь і руских свят о 5½ год. пополудни.

Редакция, адміністрація і експедиція «Руслана» під ч. 1. п. Домбровського (Хорунжини). Експедиція місцева в Агенції Соколовського в пасажі Гавемана.

Рекопії звертає ся лише на попереднє застереження. — Рекламації неопечатані відіти від порта. — Оголошення звичайні приймають ся по ціні 20 с. від стрічки, а в «Надісланім» 40 с. від стрічки. Подяки і приватні донесення по 30 с. від стрічки.

„Політичний лексикон для молодіжи“.

(Дальше).

Відтак переходить п. Юл. Бачинський до огляду політичних партій. Колиб його брошура мала бути дійсно «політичним лексиконом», хоч би не зовсім «знаменитим», але бодай докладним, то повинен би був подати почин і розвиток політичних стороництв руских в Галичині історичним порядком. Тимчасом автор починає від національно-демократичної партії, котра повстала в грудні 1899. року і є тим самим одною з найнізнійших організацій, політичних. Автор зазначає, що ся партія повстала із злуки т. зв. «народовської» партії (для докладности годило ся зазначити, що не всі Русини-народовці пристали до сеї партії) і з т. зв. правого крила давньої партії радикальної, себ то єї націоналістичної групи. Опісля подає генезу народовської партії, котра, на єго погляд, була не політичною, а так сказатиб етнографічною партією в супротивности «до колишньої», як він каже, «сильної» партії москвофільської.

Можна з автором згодити ся що до того, що народовці вели головню боротьбу з москвофілами о язык, боронили самостійности і окремішности національної, алеж і сам автор признає, що се не була альфа і омега змагань народовців, що «поза тим етнографічним означенем крила ся відрубність клясова а в дальшій мірі і культурна». Отже дійсно народовске строництво було спершу більше культурним, національно-літературним як політичним стороництвом, позаяк діяльність

свою розвивало в тім напрямі, щоби народні верстви рускої сущальности просвічувати, освідомлювати в національним напрямі, а відтак двигати материяльно. Одначе невірнo зображає автор генезу сего стороництва, приписуючи єго утворенє виключно світській, мійській інтелігенції, в супротивности «до понижкої інтелігенції — москвофільів». Правда, що т. зв. «обрядовщину» вели головню москвофільські свьященники з Наумовичом на чолі, алеж не треба забувати, що до молодих народовців 60-их років, мійських, світських, як Корнило Сушкевич і ин. приступили навіть старші свьященники як Стефан Качала, Йосиф Заячківский, Теофан Глиньский і ин. окрім многих молодших. Отже народовске стороництво з самого першу не мало тої «світскости», про яку говорить п. Бачинський, не можна отже говорити, що світський характер зник, клерикалізм взяв верх, бо від самого почину до стороництва народовців належали також свьященники і оно не мало якоїсь клясової відрубности, про яку говорить автор.

Так само невірнo представляє автор справу, наколи говорив, що «народовска партія не сформула ясно своїх політичних постулатів і культурних бажань». Коли бо народовці вступили також на політичну видівню і побіч Стефана Качала також і світських послів вибрали до союму кр. в р. 1884, коли по даремних змаганях «примиреня» з Рускою Радою, утворили своє політичне товариство в 1885. р. «Народну Радю», тоді також уложили першу політичну програму, оповіщену тоді в «Ділі». Там виразно зазначено і національно-політичне становище Русинів-народовців і культурні, просвітні та економічні їх зма-

ганя. А якнебудь стороництво Русинів народовців уважало свьященників природними просвітителами і провідниками нашого селянства, якнебудь народовці підвалиною руского народу вважали Церкву і народність, то не можна сказати, мов би політика сего стороництва була якоюсь виключно клерикально-консервативною. Автор кидає зовсім неоправданий ані нічим недоказаний докір, мов би народовці «заняті борбою о народну мову, стратили остаточно інтерес до мужика». «Цілковита безідейність — отсе і цвіт, до якого розвинула ся народовска партія. І наступає «нова ера», — в хвилию, коли сервілізм і обскурантизм почав відгривати правдиві оргії, в ту хвилию виступає «молоде покоління»... І воно то підняло на ново в гору покинутий народовцями стяг — політичної свободи, демонстратизму і співчуття для понижених і покривджених».

Такими високопарними загальниками закінчив п. Ю. Бачинський свід осуд стороництва народовців і нової ери».

Одначе як раз ті осуджені ним народовці, у котрих цілковита безідейність в цвіт розвинула ся, заснували товариство «Просвіта», і заснували в 80-их роках сотки читалень, до котрих їздили з відчитами, відтак «Літературне Товариство ім. Шевченка», з котрого виходами тих сервілістів і обскурантів новоерских витворило ся в часі нової ери «Наукове Товариство ім. Шевченка», випосажене їх заходом значними материяльними засобами, ті безідейні народовці заснували і «Руске товариство педагогічне», котре тепер розвиває таку оживлену і хосенну діяльність, крім того заснували ті безідейні народовці «Народну Радю», а заходом сервілістів і обску-

Богдан Лепкий.

Як сонце згасне.

Чи ти прийдеши тоді до мене,
Як сонце згасне, звечорів,
Як смутком по душі повіє,
Як серце зробить ся студене —
Чи ти прийдеши тоді до мене?

І чи притулиш ся до груди,
Як явір тугить ся до дуба?
Така сердечна, щира, люба,
Така невинна, без облуди —
Чи ти притулиш ся до груди?

І чи поглянеш в мої очи,
Як вмiла ти одна глядiти,
Як сонце лиш глядiть на квіти,
Нім лишить їх в обiймах ночі —
Чи ти так глянеш в мої очи?

І чи пічнеш мені казати,
Куди ходила, що робила,
За чим зітхала і тужила,
Що де видати, що чувати? —
Чи ти пічнеш мені казати?

І чи слова твої сердечні
Будуть мені, як сьніви ранні,
Як вісти добрі а неждані,
І як утіхи безконечні?
Слова невинні і сердечні?..

А там і ніч прийде холодна,
Без зір, без місяця, дрімуча,
Вітрами зимними ревуча,
Як звір ненаситна, голодна,
Прийде ніч темна і холодна.

Та час вона не налякає.
До себе я тебе пригорну
І через нітьму зимру, чорну
Підемо там, де день світає.
Нас ніч ніяка не злякає!

В розгуканих потоків шумі,
Посеред блискавиць і вітру
Останній слід тривоги зітру,
І наче звук в предвічній думі
Потоку в тім вселенні шумі...

Нічо, що є, не пропадає.
Значить ся: наша вічна туга,
Се не глум долі, не наруга,
Лиш твір, що почину не має.
Нічо, що є, не проминає.

Прийде пора, прийде година,
Вберуть на себе мрії тіло.
Де було слово, стане діло,
Де була ніч, займеть ся днина —
Прийде пора, прийде година.

З тих мрій, коли вони лиш щирі,
Сьвіти повстануть ясні, красні,
І многолюдні, многогласні.

Житє їх зродить в вічнім вирі
З тих мрій, коли вони лиш щирі.

З любови, що палить нам душі
Колись пічнеш любов — любови;
Жажда краси, добра, обнови,
Пічнеш росою серед суші,
З любови, що палить нам душі.

А може та любов засяє
Пахучим кривом на леваді?
І може так будуть їй раді,
Як ми, коли квітки збираєм
Весною, в вечір, попід гаєм?

А може ясною зьвіздою
Вона засьвітить у всемірі?
І може так в любові і вирі
Глядiтимуть, як ми з тобою,
За тою ясною зьвіздою?

Всьо бути може, може буде,
Бо серце більше відчуває,
Як розум зрозумів і знає.
Сьвіла же мені чоло на груди —
Всьо бути може, може буде.

Чи ти прийдеши тоді до мене,
Як сонце згасне, звечорів,
Як смутком по душі повіє,
Як серце зробить ся студене —
Чи ти прийдеши тоді до мене?

рентів новоеристів доведено до заснованя «Дністра» і товариства «Сельський Господар», тимж самими заходами на львівськїм університетї вїйшла в житє катедра історїї України-Руси і друга катедра історїї рускої літератури, нові рускі гімназїї, рускі взірцеві школи ітп а для кандидатів на руских доцентів вїеднано науковї стипендії. Правда, що можна було опісля стріти ся з поглядом, що все те виборола опозиція, але ми можемо вказати на се, що як раз тоді, коли заходами сих обскурантів і сервілістів осягнуто згадані в горі придбання, опозиція голосила сьвітоти, що все те мало би при інших обставинах вартість, але нині се не має для руского народу вартости.

П. Юліян Бачинський докоряє, і то не без певної основи, національно-демократичній партїї, що она тероризує руску суспільність і всіх, котрі не піддають ся єї наказам, п'ятує «зрадниками народної справи». Алеж він, котрий хоче молодїж навести до того, щоби она критично оцінювала наші партійні і взагалі наші народні відносини, не може визволити ся з тої хиби, в яку впала націонал-демократична партія, він також всіх, що не по єго думцї, п'ятує сервілістами, обскурантами ітп.

Отсей погляд і осуд п. Ю. Бачинського може послужити доказом, як то «молоде покоління» такими високопарними загальниками про покинутї народовцями стяг національний політичної свободи, вільнодумства і демократизму та співчути для понижених і покривджених любить величати ся, забувши до крихти про приличність, яку наказувала би їм предметова критика хоч би немилого їм противника політичного.

(Дальше буде).

Крутими дорогами.

(Конець).

«Колї вас, дорогі братя, — відзиває ся дальше письмо православного брацтва до б. уніятів — будуть тягнути до костела, випрати, що польска віра є лїпша від російської — не вірте. Знаєте прецінь, що християнської віри навчив людей сам Господь Ісус Христос, сьвятї Апостоли списали науку Ісуса Христа в Євангелїю. Ви самі, або ваші читаючі діти можуть взяти св. Євангелїє в руки (на щож забороне-

но переклад в українській зрозумїлій і приступній мові? — Ред.) і власними очима перечитати що побачите, що наша російска віра є такою самою правдивою вірою, якої навчав Ісус Христос. Навідворїть, в католицкій вірі є багато того, чого Ісус Христос в Євангелїю не вчив, а що через ксьондзів навчає римський папа. Він представляє себе як непогрїшного намїсника Ісуса Христа на землі, а в самїй річи є такий самий грїшний і смертельний чоловік, як і ми люди.

Отже не вірте, дорогі братя, що польска віра є лїпша від нашої, сильно держїть ся своєї російської віри, яку вибрав наш російскїй (!) князь Володимир, не покидайте єї, чванїть ся своїми російськими церквами, де не тільки ви і ваші діти, але діди і прадїди хрестили ся брали шлюб, молили ся, приступали до Господнього престолу і де лежать моцї ваших предків. Крїпко держїть ся свого рідного славянського, зрозумілого богослуженя, установленого для нас сьвятими Кирилом і Методїєм. Не переміняйте єго на незрозумїле, чуже нам, латинське богослуженє.

Тепер в костелї вмагають під присягою зломаня єї віри і щоби ніколи не повернути до неї. Така присяга є тяжким грїхом. Перечитайте схизматикам св. Євангелїє про те, як св. Апостол Петро колись 3 рази зі страху вирїкав ся Христа і також давав присягу, що Христа не знає, а як опісля гїрко плакав, якї горячі слези виливав, що дав нерозумну свою присягу, а за єї жаль Христос дарував єму грїх, приймаючи єго назад в число своїх учеників. Нехайже ті нещасливі ваші братя, на взір Апостола Петра, поспїшають ся признатись до грїха, що вирекли ся своєї церкви, то тоді сьв. та Церков через своїх пастирів, здїєме з них ю нерозумну присягу і назад прийме їх, як своїх дорогих дітей».

Не будем очевидно вдавати ся в догматичну полемїку з православними духовниками, твердимо тільки, що з огляду на намірену цїль она є зовсїм безхосенною. Простий наїрід, до якого звернено сю відозву, не розумїє догматичних тонкостей і не вдає ся в них. Він розумїє своїм здоровим «хлопським розумом», що «кожда віра є добра, як чоловік сам добрий, а лихому то і віра не поможе». І в тїм зглядї має правду навіть на основі науки Христової. Тож і в громаднім переходї Холмщан на латиньство не можна добачати релїгїйних причин, а тільки національно-полїтичні.

Наш руско-український мужик на Волиничи в Холмщинї оставав від віків в стичности з польським двором, з польською інтелїгенцією по містах та місточках і єму польска мова ста-

ла зрозумілою, не чужою. А хотїй свою рідну мову любить і уживає єї дома, в родинї та між собою на селї, на торгах, на ярмарцї, то всеж таки вплив польської мови в сих сторонах являє ся більшим, чим московської, яку єму накинено не тільки в урядї і школі, але і в церкві.

Колїб тільки російське правительство пізвало велику політичну похибку, яку зробило заборною українського слова та придушення української культури і дало волю природному розвитку історичних основ єго народа, то тоді відозви в родї наведеної сталиб зовсїм непотрібні. Нехай би тільки заповїли, що охочим повернути на католицизм привернуть їх давний обряд, що в їх церквах будуть проповідати живим, українським словом, а тоді певно не треба би побоювати ся польської експанзивности, яка при нагодї релїгїйних перемін заточила широкі круги на некористь руско-українського народа.

Політичний перегляд.

В справі угорського переселеня доносять з Будапешту, що гр. Тїса старанно укриває імя будучого президента урядничого правительства, щоби єго ухоронити перед передчасними атаками опозиційної праси. Певним є тільки, що президентом не буде ані Гедервари, ані Феєрвари. Опозиційні стороництва відбули вчєра конференцію, а опісля зібрав ся виконуючий комітет під проводом Кошута. Комітет ухвалив по мисли внесєня гр. Аповїя внести нинї в соїмі, з нагоди відчитаня петиції громади Хевез, протестуючої против іменованя урядничого кабінету і відрочєня палати в станї «ex lex» — резолюцію, в якій звиває ся инші громади, щоби вносили такі самі адреси, зверненї против іменованя урядничого кабінету і замкненя соїму. Дальше ухвалив комітет предложити палаці до принятя заяву, що відрочєне палати в станї «ex lex» та іменованє урядничого кабінету є нарушенем угорської конституції. Вкінци ухвалено піднятч кроки, щоби заряди міст і громад відмовили податку і рекрута.

Криза в сербськїм кабінетї, яка стала ся чимсь більшим як звичайною кризою, бо поставила короля Петра майже в безвихіднім положєню. Король конфєрував з многими політиками, але переговори не довели до нічого. Король не хотїв би довести до розвязаня скупштини і рад би, щоби правлїне обняло коалїційне мїністерство, а презєс кабінету Пасїц пре до розвязаня палати послїв. Стало так, що таки не буде иншого виходу, як розвязати скупштинув, але в сїм случаю хотїв би король поклика-

Миколї Лисенкови

на спомин 7. XII. 1903.

Відозвіть ся ниви сонні
І заграйте чорні збори
Свої думи невгомонні
Під верхами Черногори!

Застогніть старі могили
Серед ночі на розстаю!
Відчуйки ся рідний краю
Звуком радості і сили!

Се прийшов до нас в гостину,
На заслуженї поклони,
Той, що пієню, як дитину
І як пташку у долони,

І як рідну доню мати,
І як квітку серед суші
Викохав, навчив сїпвати,
Щоб крїпила наші душі;

Щоб безмежною тугою,
Звуком радості і болю
Загрівала нас до бою
За добро, красу і волю!

Щоб знімала нас у гору
Від буденного болота
До небесного простору,
Там — де сяє зоря злата,
Де прєсвітлыми лучами
Пламенїють ідеали!

Відгукніть ся громом скзали!
Се цар звуків поміж нами!

Іде в осїнню ніч

Степами

І слези кануть з віч

Огнями.

Пускає пієни в даль,

Як птиці,

Як струї срібних фаль

З керниць;

Як громи з чорних хмар,

Як тучі!

В долонї криє твар

Дріжучі...

Чому мій вольний сїпв

Так гїне,

Як гомін віщих слів

В пустини?

Чому звук моїх струн

Конає,

Як відблеск ясних лун

За гаєм?

Як той піднятий квіт

На поли,

Як спомин кращих лїт

В недоли?

І чи діжду я днів

Чудєсних,

Щоб вам пієнь завів

Воскрєсних...?

Іде в осїнню ніч

Степами

І слези кануть з віч

Огнями

Минєть ся ніч, розвієсь тьма,
Проснїть ся чорний сон,
Настанє день! Житє, весна
Загляне до вікон.
Та, нїм минє недолї час,
Нїм щастя зацвинуть квітки,
О пієне! — не кидай ти нас,
Звени, звени, звени!

В лихїй добї, в важкїй борбї
Мутить ся людський ум.
Нехай же він спїчне собі
Хоть хвилю серед дум.
Най позабудє брязк оков
І звїрства боротьби
Під своєю білу хоругов
Горни ти нас, горни!

Минєть ся ніч, розвієсь тьма,
Проснїть ся чорний сон!
Настанє день! Житє, весна
Загляне до вікон.
Та, нїм минє недолї час,
Нїм щастя зацвинуть квітки —
О пієне! — не кидай ти нас!
Звени — звени — звени!

ти такий перехідний кабінет з представителів всіх партій, котрий би дав запоруку, що вибори відбудуться дійсно вільно. Але й для тої комбінації не удалося королеві нічого позискати, так що не позостає нічого, як лиш установити безбарвний кабінет урядний, скоро до того найдуться ще люди.

Зачався сей клопіт від мілітарної реформи. Правительство рішило, що Сербія має за мало гармат, а що сербські фінанси вичерпані до самінького дна, то рішено зтягнути позичку на фінансових торгах за границею. О уділене позички стали конкурувати з собою Німеччина і Австрія, а з другого боку приступили до сеї конкурентної боротьби також капіталісти французькі. В наслідок закулісових інтриг самих капіталістів, сербський народ довідався нараз, що титулом самої провізії має піти в кишеню міністрів за сфіналізоване інтересу повних дев'ять мільонів франків. Се поділяло як бомба. На чолі сербського кабінету стоїть тепер Никола Пасіц, той самий, що був вже двічі міністром і вірним слугою Обреновичів, на те, щоб по звисній трагічній смерті послідного з них обняти назад керму держави за Петра I. Коли народ довідався про гешефт свого правительства, положене Пасіца стало, очевидно, вельми скрутним. Треба було вивести для позички ухвалу скупщини, та тут то і поховалася вога великого сербського політика. Вправді Пасіцова для своєї акції удалося знайти попере крайного лівого крила скупщини, але тимчасом поза його плечима доковалася потайки радикальна коаліція, яка розбила на порох его всі калькуляції. Настав як раз вибір президента палати, а на се місце форсував Пасіц відданого собі Станаєвіча. Але коли прийшло до самого вибору, показалося, що кабінет не має вже в палаті більшості, бо зовсім ненадійно вибрано на президента скупщини Ніколіца, і то майже всіма голосами. Пасіц, видячи такий погром, зголосив сейчас димісію кабінету і в той спосіб вибухла криза, котра вивернула на разі до гори дном всі дотеперішні умови о позичку із заграничними капіталістами.

Про повстання Арабів в Дамаску доноситься до Царгороду, що в цілій Сирії піднялося населення проти турецького зверхництва, а рівночасно грозить різнею християн. Війська є зовсім безсилні а в часті переходять на сторону повстанців. Вівторок відбулася в Царгороді надзвичайна рада міністрів, яка ухвалила змобілізувати 100 тисяч війська та закупили за два мільони англійських транспортівців, щоби як найскорше перевести ті воєнні сили в загрожені околиці.

Однак виривають при тім ще інші труднощі з причини фінансової немочи Туреччини. Уже само змобілізоване потягне за собою кошти а до коштів транспорту прилучаєся ще і висока оплата за переїзд через суецкий канал. З сеї причини предсказують знатоки царгородських відносин, що мимо повзятих ухвал радою міністрів, висилка військ до Сирії олізнить ся еще спорний час.

ВІД АДМІНІСТРАЦІЇ. При зміні місяця просимо наших Вп. Передплатників о скорі відновленні передплати, зглядчо о вирівнанні залеглостей та о прислудуванні нам нових передплатників.

НОВИНИ.

— **Календар.** В неділю: руско-кат.: Пахомія; римо-кат.: Вільгельма. — В понеділок: руско-кат.: Модеста, Теодора; римо-кат.: Максима. — Вівторник: руско-кат.: Андроніка; римо-кат.: Фелікса папи.

— **Рускі „Вакаційні оселі“.** В кімнатах „Рускої Бесіди“ у Львові відбудуться дня 12. червня (в поведілок) о год. 4 перші загальні збори товариства „Вакаційних осель“ з отсним порядком денним. 1) Звіт діяльності комітету „Вакаційних осель“. 2) Вибір голови товариства, вибір членів виділу та їх заступників. 3) Вибір ревізійної комісії. 4) Внесення членів. За комітет: крилошанин *Іван Чапський*, *Олімпія Лучаківська*, *Ольга Барвінська*.

— **Тарасове свято в Станиславові.** Клубок артистичний Тов-а „Руска Хата“ уряджує в четвер

дня 1. червня в своїх кімнатах при ул. Казимирівській ч. 10 торжественні вечери, в честь нашого незабутного генія Тараса Шевченка. Програму виводить: Вступне слово Вп. п. д-ра В. Яновича. Відчит про житє і значінє Тараса, деклямації і продукції музичні. Початок точно о 8 год. вечером. Вступ для членів 40 с, нечленів 50 с, учеників 30 с. За Виділ Кружка: *Михайло Гришковський* голова, *Федір Величко* секретар.

— **Із Станиславова.** IV. звичайні загальні збори філії львівського Тов-а гімнаст. „Сокіл“ в Станиславові відбудуться 4. червня о 6 год. вечером в кімнатах Тов-а при улиці Казимирівській ч. 5. Порядок денний: 1) Відчитанє протоколу з послідних загальних зборів. 2) Звіт старшини. 3) Звіт касовий. 4) Звіт комісії контрольної. 5) Звіт комітету будови „Сокільні“. 6) Вибір старшини і комісії контрольної. 7) Внесення і інтерпелляції членів. Наколиб о год. 6. вечером не зібралося достаточне число членів відбудуться того самого дня о год. 7. вечером другі збори без огляду на число присутних членів. За Виділ: *Др. В. Янович* голова, *Ф. Величко* за писара.

— **З Самбора** доноситься, що заг. збори тов-а „Народний Дім“ відбудуться в кімнатах Читальні „Просвіти“ дня 15. червня о 2 год. по полудни, бо збори заповіджені на 11. с. м. не відбулися задля недостачі комплету. На деннім порядку зміна §. 2. статута під заголовком: „Ціль і средства“.

— **Український переклад Псалмів в Японії.** Проф. Пулюй з Праги відіє ся в лютім с. р. є писемною просьбою до правительства в Петербурзі, аби роздало між ранених Українців в Манджурії 2.000 примірників Псалмів в українськім перекладі, які він та ту ціл подарує. Рівночасно проф. Пулюй написав просьбу до японського генерала Ногого, аби дозволив роздати 1000 примірників Псалмів Українцям, заповненим в манджурській війні і проживаючим тепер в Японії. З Петербурга проф. Пулюй не дістав відповіди. Зате прийшла прихильна відповідь з Токио, а англійське біблічне товариство, яке друкувало переклад св. Письма зладжений проф. Пулюєм, вислало на подану адресу 1000 прим. Псалмів до Японії. Отсе новий доказ культурности і гуманности Росії. Тим, що проливають за ню свою кров, не вільно читати книжки в рідній мові, аж „варварська“ Японія мусить просвічувати синів „культурної“ Росії.

— **Буковинські адвокати** Черновецька „Буковина“ дуже погано висказує ся про адвокатів-Русинів на Буковині. Ось що читаємо там: Сумно, а навіть дуже сумно представляє ся стан Русинів-адвокатів на Буковині. Коли в Галичині адвокати-Русини уважають ся проводирами всякої народної акції, а повіт, в котрім осідає адвокат, щирій Русин, уважають мусити се щастєм для себе: коли в борбі о народні права на кождім полі, є адвокати між першими, а тим самим в борбі о права рідної мови, коли галицькі адвокати-Русини ведуть чисто рускі канцелярії, і урядують лиш по руски, — то на Буковині зовсім інакше. Там, де рускі посла зуміли свою працею здобути для народа значні успіхи, де народ завдяки тому може повний надії, а може навіть певности глядіти в будучність, там де руска бесіда в уряді здобуває собі чим раз нові права — там в судівництві не має она ніяких прав, а в кождім разі далеко менші, як в Галичині, а то чи не по найбільшій мірі з вини адвокатів-Русинів на Буковині. Щоб не бути голословним, наведу приміри: В Галичині на руске подане видає ся рускі завізваня, ухвали, вирок, вписи інтабуляційні ітн., але також се часто мусить бувати, бо з канцелярії руских адвокатів виходять письма рускі.

На Буковині сего нема. Там руского вирок, ухвали і завізваня ніхто не видів, але і панам адвокатам-Русинам не сміють ся навіть урядувати по руски і вносити рускі письма. Хіба десь від часу до часу заблудить на Буковині руский позов з канцелярії галицького адвоката, але лиш на те хіба, щоби на него виїшов німецький вирок. Що більше, деякі буковинські адвокати-Русини і на приватній кореспонденції, в листах до хлопів-Русинів, взагалі в кореспонденції з Русинами-клієнтами уживають німецької мови, що більше навіть відповіди на рускі письма товаришів своїх з Галичини адресують по німецьки. Се вже прямо скандал. Народ цілий, темний мужик, бідний урядник і завишений учитель стає до борби за права своєї мови, не стають лиш адвокати-Русини, — бо їм се булоб лекше, бо они независимі. Пора би раз вже змінити поступованє. Схаменіть ся, будьте люди! Бо лихо Вам буде! — *Ю. Е. О.*

— **Наради полуднево-славянських єпископів.** В Римі відбуваються наради в справі уживаня старославянської мови в церквах Хорватії, Далмації і Істрії. В нарадах, яким проводить кардинал Серафим Ванутеллі, беруть участь єпископи: Андрій Йордан, архієп. Гориції, Антін Єгліц, єписк. Любляни, Юрій Посільовіч, архієп. Загребав, Матій Дворік, архієп. Задару, Йордан Заціновіч, єписк. Лесіни, Антін Фляпп, єписк. Паренцо, Франц Нагль, єписк. Триєсту і Равенни, Антін Махніц, єписк. Верлі, Франц Учеллі, єпи-

скоп Катарро, Йосиф Марчеліо, єписк. Рагузи, Вікентій Пулейц, єписк. Себеніка, Филип Накіц, єписк. Спалато, Стефан Люціц, єписк. суфраган в Макару, Пашаль Буковіц, єписк. Мостару і Дубна, а з Дияковару прибув завідатель архидиєцезії. На основі декрету папи Льва XIII з року 1898, ті церкви, в яких від 30 літ найменше уживано старославянського язика в літургії, могли его дальше уживати, але опір Італійців ставав все на переноні. До Італійців прилучили ся тепер Німці, заселені в областях тих диєцезій.

— **Дрібні вісти.** В ярославській реальній школі відбувся дня 23—25 с. м. перший іспит зрілости, до якого зголосило ся 16 учеників. Іспит удало 15 учеників, а між иншими: Михайло Дуб, Йосиф Васюта (з відзн.) і Йосиф Заяць. — *Dziennik polski* доносить, що Г. Ек. Митрополит зауспендував о. Таячкєвича, пароха в Закомарю. — П. Альфред Цап змінив собі родове назвисько на Челінський. — В Денисові, тернопільського повіта, отвирав ся з днем 1. червня телеграфічна станція при тамошнім почтовім уряді.

Всячина.

— **Осторога.** Скарбові власти оголошують: В послідних днях множать ся слухаї, в яких особи рїзних заводів, а особливо з класи біднійшої, шукаючи зарібку, приймають заступництво фірм заграничних в розповсюджуваню проспектів для ратальної продажі льосів австрійських і заграничних. Позаяк ратальна продажа льосів дозволена після закона з 30. червня 1878 тільки фірмам тут судо о протоколованим і то під стисло означеними умовами, проте улягають тяжким карам грошевим, зглядно арешту так фірми заграничні, як і особи що приймають їх заступництво в розповсюджуваню проспектів, які відносять ся до ратальної продажі льосів. Так само є заборонена клясова лотерія угорська і загранична. Перестерігає ся проте публіку в єї власнім інтересі перед прийманєм заступництва заграничних фірм льосових (прим. із Швайцарії, Німеччини, Голяндії, Данії), а також слїдуючих фірм угорських: *Wahrmann & Comp., Budapest; Actiengesellschaft, Budapest; H. Fuchs, Wechselhaus, Budapest; Schön & Bitner, Budapest; Hauptstädtische Wechselstubengesellschaft Adler & Comp., Budapest; Gesellschaft „Hermes“, Budapest; Merkurbank, Budapest; Wechselstubengesellschaft, Budapest; Gesellschaft „Merkur“, Budapest; Ung. allg. Wechselstuben, Budapest; Wechselgeschäft „Hermes“, Budapest; Kronfeld & Comp., Agram.*

— **Теплота.** В середу 24. мая, коли у Львові гадав дощ, вносила температура + 7 степенів Цельсія. Того дня було в Атенах і Царгороді + 22°, в Букарешті + 20°, в Одесі + 18°, в Києві + 17°, в Петербурзі + 5°, в Палермо (на Сицилії) + 20°, в Римі + 18°, в Трєстї + 12°, у Відні + 8°, в Берліні + 10°, в Штокгольмі + 11°. Найнижша температура була того дня в Сольногороді (+ 3° Ц). Нині 27. мая перед полуднем над Львовом випогодило ся, віє сильний вітер, сонце сьвітить, але заступають его густо пересуваючі ся по небосклоні сірі облаки.

— **Новий ордер цїсаря Вільгельма II.** Кардинал кн. др. Копп виїхав до Мец, щоби вручити цїсареві Вільгельмові ордер сьвятого Гробу в Єрусалимі, який передав єму єрусалимський патріярх на спомин недавнього гостюваня в Палестині. Цїсар прийняв ордер, а дякуючи в мові заявив, що по честь, яка его стрічає, буде вузлом, що ще тісніше получити его з сьвятими місцями християнської Церкви та з християнами в Палестині. Сей чин патріярха має бути натяком для „масонської“ Франції, що она перестав бути опікункою церкви на сході, та що церков оглядає ся за иншим опікуном.

— **Зріст умових недуг.** Директор заведеня для божевільних в Чикаго, др. Подетата, оголосив в недавно виданій брошурі, що в Чикаго збільшило ся число божевільних в остатних 50 літах чотири рази, так що на кождих 150 осіб є один божевільна. Др. Подетата виводить, з того, що за 500 літ кавказка раса буде в половині божевільна а за 2.000 літ не буде ні одной особи здорової на умі, а з тим і пропаде вся людська культура. Причину сего бачить автор в горячковій нервовій праці і в надмірнім уживаню роскошій. Менше праці, а більше відпочинку, жите згідне з вимогами природи, бо інакше всі збожнєвємо — кінчить свої виводи др. Подетата.

— **Знайдено кольчик** висаджений брилїантами; оголосити ся ул. Сикєґуєка ч. 17. у сторожа.

Посмертні оповістки.

— **Василь Стороняк**, учитель в Камінці володської, равського повіта, упокоїв ся дня 18. с. м. в 29. році житя, а в 9. році учительства. Покійний займав ся ревно народною просвітою не лише в школі але й між старшими і задля надмірної праці понав в грудну недугу. В. в. п!

Телеграми

з дня 27. мая.

Париж. Міністер маринарки заявив на вчорашній кабінетовій раді, що наміряє вислати другу ескадру в цілі оборони Індохін. Ескадра має вийти в літі.

Льондон. Телеграфічний кабель з Чіфу до Шангаю перервано. До комунікації служать сучасні телеграфи державні в Хінах.

Царгород. Доносять тут, що Араби в Дамаску і в інших місцевостях Сирії зворохобилися проти турецької зверхности і грозять різною християн. Військо є зовсім безспільне а навіть симпатизує з ворохобниками. — Ві второк відбула ся надзвичайна рада міністрів. Ухвалено змобілізувати 100.000 армію і закупити за 2 мільони корон англійські кораблі до скоршого перевозу війська.

Берлін. З Варшави доносять, що там задано стан облоги.

З Льондону доносять до Berl. Loc. Anz., що в кульорах парламенту кружляє чутка про занедажане царя Миколи наслідком безнастанних зворушень.

Надіслане.

Др. Мирон Вахнянин

лікар клініки львівського універс., б. лікар клініки проф. Лайдена в Берліні
порядкує у внутрішніх недугах від 3—5 понол.
ул. Академічна ч. 26. (мезанін).

ОКУЛІСТ

Др. ЯРОСЛАВ ГРУЦЕВИЧ

ординує
при ул. Личаківській ч. 19 А від 11—12 і від 4—5

„Світло церковне“

— з маркою »Salvator« або »Milli« —
I. церковне довге по 77 зр
II. „ „ „ „ 67 „
I. столове „ „ 75 „
II. „ „ „ „ 66 „

правдиве стеаринове (мільове) одне з найлучших, в біде тверде, не коптить і не сливає — дуже поручає ся!

Стеаринове з маркою „Apollo“

I. „Apollo“ церковне довге по 80 зр.
II. „Apollo“ „ „ „ „ 70 „
I. столове по 76 зр. II. столове по 68 зр.
все за 100 клг. (кромі транспорту 3 клг. від кили) опакowane даром. — Висилає для Церквей на 3-місячний речинець заплати (за готівку 2% опушту).

Торговля світла і літургичного вина

Евгена Мартинця

у Львові, пл. Унії Берест. ч. 5. (2—4)

Цілий дохід призначений на будову Руского Народного Театру у Львові.

Ярослав Лопатинський.

Русалка,

вальс на фортепьяно.

— Ціна 2 К.; голоси на оркестру 3 К. —

Моя думо...

Слова І. Гаєрилока.

Пісня про сопран або тенор. — Ціна 1 К.
Набути можнТ у всіх книгарнях; головний склад в Книгарни товариства ім. Шевченка у Львові ул. Театральна ч. 1.

Лев Лопатинський.

ЯБЛОЧНИКАР

комедія в 1 акті, опрацьована після німецького.

Ціна 40 сот.

Набути можна в Ставропільській книгарни у Львові.

Кашель!

Хто на него терпить, най. уживає ви-
пробованих усмиряючих і смачних

Kaiser's Brust-Camarellen

2740 потар. потверджених свідощтв стверджує певний успіх при кашлю, хрипці, катарі і флегмі.

Пачка 20 і 40 сотиків. Правдиві лише з маркою охоронною „Три сосни“. Склади: у Львові: С. Гай, аптека; Зигм. Рукер, аптека; Петро Миколай і Ска, дрогуєрия; Якоб Байзер, аптека; О. ф. Вінклер і Син; Кароль Палевський, аптека; Ів. Шведес; М. Лазовський аптека; Адольф Ашкеназі, аптека під зол. словом; І. Шпес-Норатинський, аптека; Антон Ербар; Едмунд Курлер, дрогуєрия; — Лев Кацбер, аптека в Бродах; Прохым Фрідман, ант. в Миколаєві; Зигм. Ротенберг, аптека в Олеську; Герм. Енгелдер в Перемишлянах; Мартян Собель в Стрию; Д. Роінгер, ант. в Збруві; Моріц Біблінг, ант. в Ст. ниславові; Стан. Бурса, в Косові; Юліян Новицкий, ант. в Печеніжині; Е. Стенцель, ант. в Коломійі; Адольф Дуретер, ант. в Бережанах; Зигм. Ля дес, аптека в Вишнівчичку; Володислав Нагайк окр. ант. в Бережанах; В. Фальк, дрогуєрия в Станиславові; І. Б. Лик, дрог. в Ярославі; Е. Геллер в Надвірній; С. В. Лінгінгер в Самборі; Др. Юл. Франко, ант. в Тернополі; Відл. Лидесберг, ант. в Бродах; Здислав Завалкевич в Камінці; Г. М. Фішер ант. в Станиславові; Аптека під Білим Орлом В. Філіпка в Н. Санчі; Лавр. Цімерман маг. фирм в Підволочисках; Ігн. Гешелес, ант. в Городну; Ст. Фалішевський, ант. в Балгороді. (3—36)

„Ще не вмёрла Україна!“

Пісні патріотичні і народні,

зложив на фортепьяно

ДЕНИС СІЧИНЬСКИЙ

Часть I: Музыка, Часть II: Текст. 152 пісень
Накладом книгарні і складу пот А. Штаудахера спілка в Станиславові.

Ціна 6 корон. 123(8—10)

Набути можна у видавців і ві всіх книгарнях.

Контора виміни
ц. к. упр. гал. акц.

Банку
Гіпотечного

з купує і продає
всякі
папери цінні
і МОНЕТИ

по найдешевшім курсі
денним не числячи ніякої
провізії.

Можли паперці **СОБІЛ** можна набувати в „Со-
кільській Базарі“ у Львові і у всіх торговлях вкраю.

Що року горають хлопські мільони неасекуровані!

„ДНІСТЕР“

Товариство взаїмних обезпечень у Львові (Ринок 10) одинокое руске Товариство асекурацинне обезпечає будинки, движимости, збіжжє і пашу на случай пожежи. По пожарі виплачує „Дністер“ зараз відшкодованя; опінку шкід переводить разом з місцевими членами; через 12 літ виплатив „Дністер“ відшкодовань в сумі 5 мільонів, 340 тисяч корон.

ФОНДИ „ДНІСТРА“ виносять (з кінцем р. 1904) суму 1,183,874 кор. і уміщені суть в цінних паперах.

В „ДНІСТРІ“ єсть обезпечених більше як 300.000 будинків. На покритє хат черепом дістають члени „Дністра“ позичку в Товаристві кредитовім „Дністер“.

ПОЛІСИ „ДНІСТРА“ приймають ся при всіляких позичках в Банку краснім, касах оцадности і касах сиротинських.

ЧИСТИЙ ЗИСК по скіпченім році звертає ся членам; в літах 1901—1904 звернув „Дністер“ членам 284.857 кор.; (за літа 1900 до 1902 по 5%, за 1903 р. 5% премії)

АГЕНЦІЇ „ДНІСТРА“ находять ся у всіх містах і більших селах і треба подавати обезпеченє через агента; господарі письмениі повинні старати ся оагенції „Дністра“ в таких сторонах. де инші агенти „Дністра“ не роблять. Агенти „Дністра“ заробили вже провізії 662.807 корон.

НА ЖИТЄ обезпечайче ся тільки через „Дністер“ в Товаристві Крак.; своєю провізією від спх обезпечень дає „Дністер“ на рускі добродійні цілі.

„Дністер“ припоручили Преосв. Епископські Ординарати.

Др. Величко Григорий.

ПЕРШЕ РУСКЕ ЗАВЕДЕНЄ НАСІННО-ОГОРОДНИЧЕ.

Насія ярий, цвітів, господарскі і т. д. з перворадної фирми ерфуртскої.

Львів, Личаківска 24.

Росада ярий, цвітів, трускавок і т. д. Корчі. Деревя. Рожі. Цибульки цвітів.

Заведенє огородниче в Скнилові (під Львовом), п. Кульпарків.

Все як найліпшої якости що до добору гатунків і сили кильченя.
Всякі замовленя виконує ся як найточнійше і найшвидше.